

ГЛАВА 5.

И ако нѣкой съгрѣши ^аи чуе гласътъ на кѣтва, и е свидѣтель, или е видѣлъ, или знае: ако не обади, той бѣде понесе беззаконieto си. (2) Ако се нѣкой допре до какво да е нечисто нѣщо, или до мърша на нечисто животно, или до мърша на нечистъ скотъ, или до мърша на нечистъ гадъ, и непознато да му е, ще бѣде нечистъ и повиненъ.

(3) Или ако се прикосне ^адо човѣческа нечистота, каквато и да е нечистотата му чрѣзъ която се осквернява нѣкой, и непознато да му е, като познае ще бѣде повиненъ.

(4) Или ако нѣкой се закле, и произнесе несмислено съ устнитѣ си ^ада направи зло ^аили добро, каквото и да произнесе несмислено човѣкъ съ кѣтва, и му бѣде непознато, когато познае ще бѣде повиненъ въ едно отъ тѣхъ.

(5) И кога е нѣкой повиненъ въ едно отъ тѣхъ, ^ада исповѣда онова въ което е съгрѣшилъ. (6) И да принесе Господу приношение за прѣстѣпленieto си, заради грѣхътъ си който е сторилъ, женско агне отъ овцитѣ, или яре отъ козитѣ въ приношение за грѣхъ; и священникътъ да направи умилостивение за него за грѣхътъ му.

(7) А ^аако му не стига рѣка да принесе овца или коза, нека принесе Господу заради грѣхътъ си що е съгрѣшилъ двѣ гъргоорици или двѣ глѣбчета, едно за приношение за грѣхъ, и едно за всесъжжение. (8) И да ги донесе на священникътъ, който да принесе първо онова приношение което е за грѣхъ, и ^ада откаже главата му отъ шията му, но безъ да я откачи. (9) И отъ кръвта на приношенieto за грѣхъ да поръси стѣната на олтартъ; ^аа останалото отъ кръвта да изцѣди при основанието на олтартъ: това е приношение за грѣхъ; (10) а второто да направи всесъжжение ^аспоредъ както е запо-

вѣдано; и ^ада направи священникътъ умилостивение за него за грѣхътъ му що е съгрѣшилъ; и ще му се прости.

(11) Но ако му не стига рѣка да донесе двѣ гъргоорици или двѣ глѣбчета, тогазъ онзи който е съгрѣшилъ да донесе въ приношение за себе си една десета часть на една ефа чисто брашно въ приношение за грѣхъ: ^ада не налѣе на него елей, нито да тури на него ливанъ, защото е приношение за грѣхъ.

(12) И да го донесе на священника; и священникътъ да земе отъ него една пълна шепа ^аза поменъ, и да го изгори на олтартъ ^акакто приношенията Господу: това е приношение за грѣхъ. (13) И ^ада направи священникътъ умилостивение за него за грѣхътъ му що е съгрѣшилъ въ едно отъ тѣхъ; и ще му се прости; ^аа остатѣтъ да бѣде на священника, както хлѣбното приношение.

(14) И говори Господъ Моисею и рече: (15) ^аАко нѣкой направи законопрѣстѣпление, и отъ незнание съгрѣши въ посвятенитѣ Господу вещи, ^ато за прѣстѣпленieto си да принесе Господу отъ стадото овецъ непороченъ, ^аспоредъ твоеото оцѣнение въ сребырни сикли по сиклитѣ на святилището, въ приношение за прѣстѣпление. (16) И каквото е съгрѣшилъ въ посвятенитѣ вещи да го плати, и ^ада притури на него една пета часть, и да я даде на священника; и ^ада направи священникътъ умилостивение за него чрѣзъ овецъ на приношенieto за прѣстѣпление; и ще му се прости.

(17) И ^аако нѣкой съгрѣши и направи нѣщо отъ колкото е заповѣдалъ Господъ да се не прави, и ^ада го е не позналъ, ^апакъ ще бѣде повиненъ, и ще понесе беззаконieto си. (18) И ^ада принесе при священника отъ стадото овецъ непороченъ, споредъ твоеото оцѣнение, въ приношение за прѣстѣпление, и ^ада направи священникътъ умилостивение за него за грѣхътъ му.

а 3 Цар. 8; 31. Мат. 26; 63.

б Ст. 17. Гл. 7; 18. 17; 16. 19; 8. 20; 17.

в Гл. 11; 24, 28, 31, 39. Числа 19; 11, 13, 16.

г Ст. 17. д Гл. 12 и 13 и 15.

е Виж. 1 Цар. 25; 22. Дѣян. 23; 12.

ж Виж. Мар. 6; 23.

з Гл. 16; 21. 26; 40. Числа 5; 7. Езд. 10; 11. 12.

и Гл. 12. 8. 14; 21. Гл. 1; 14.

к Гл. 1; 15. л Гл. 4; 7, 18, 30, 34.

м Гл. 1; 14. н Гл. 4; 26.

о Числа 5; 15.

п Гл. 2; 2.

р Гл. 4; 35.

с Гл. 4; 26.

т Гл. 2; 3.

у Гл. 22; 14.

ф Езд. 10; 19.

ж Исх. 30; 13. Гл. 27; 25.

и Гл. 6; 5. 22; 14.

27; 13, 15, 27, 31.

Числа 5; 7.

к Гл. 4; 26.

л Гл. 4; 2.

м Ст. 15. Гл. 4; 2.

н 13, 22, 27. Псал. 19; 12. Лука 12; 48.

о Ст. 1; 2.

п Ст. 15.

к Ст. 16.